

43

benignament adv.
~~benignament~~
vera benigna

benigne -a adj. Que té o mostra
una disposició a voler bé, a la
benevolència. Era benigne amb
tot hom. Serà benigne envers els
acusats. Cal donar una interpre-
tació benigne a les seues paraules
|| D'acció suau, saludable. Un
clima benigne. Fa un temps be-
nigne | Malaltia benigne, no
perillosa

benignitat f. Qualitat de benigna.
~~benignitat~~
Fots coneguem la seva benignitat.